

3.1. සංස්කෘතිය (Culture) හඳුන්වාදීම

‘සංස්කෘතිය’ යන වචනය හොඳ නරක යන තේරුම දුන්න ද මානව විද්‍යාවේත්, සමාජ විද්‍යාවේත් එය විද්‍යාත්මක අර්ථයෙන් හඳුන්වා දී තිබේ. සංස්කෘතික පදනමකින් තොර ව ගොඩනැගුණු සමාජයක්, මානව ආචාර ධර්මයන්ගෙන් තොර අපචාරී සමාජයක් වෙනවා පමණක් තොට එවන් පිරිසකට කිසියම් ක්‍රමානුකූල රටාවකට අනුව මානව වර්යා ඉදිරිපත් කළ තොහැකි ය. එයට හේතුව සමාජයක පවත්නා පොදු සිතුම් පැතුම් වලට ගැලපෙන ආකාරයට ජ්වත් වීමට ශේෂාචාරගත තොවීමයි. පොදුවේ සලකා බැලුවහොත් සංස්කෘතිය යනු එක්තරා අන්දමක හැඩ ගැසීමයි. තව ද මිනිස් වර්ගයා පාලනය කරන, මෙහෙයවනු ලබන ප්‍රධාන බලවේගය ද සංස්කෘතිය වීමයි. මේ පිළිබඳ ව විධි සමාජ හා මානව විද්‍යායැයින් නිර්වචන එකසිය හැටුපහක් පමණ ඉදිරිපත්කර ඇත.

එ අතරින් 1871 දී බ්‍රිතාන්‍ය මානව විද්‍යාවේ පියා වන රේ.ඩී. ටයිලර් (E.B. Tylor) ඉදිරිපත් කළ නිර්වචනය ප්‍රධානත්වයෙහි ලා සැලකෙයි. ඔහුට අනුව සංස්කෘතිය යනු “යම් කෙනෙකු සමාජයේ සාමාජිකයෙකු වශයෙන් ලබා ගන්නා දැනුම, විශ්වාස, ක්‍රාම, සාර්ථකම, නීතිය, සිරිත් හා වෙනත් පුරුදු වල එකතුවයි”.

රල්ෆ් ලින්ටන් (Ralph Linton) පවසන්නේ “මිනිසා පරපුරෙන් පරපුරට දෝදයක් වශයෙන් ගෙනයන ජ්වන රටා සමුද්‍ය සංස්කෘතිය” වශයෙනි.

තව ද ප්‍රකට සමාජ විද්‍යායැයෙකු වන මැලිනොවුසේකි ට (Malinoueski) අනුව මිනිසාගේ “මතේ කායික අවශ්‍යතාවයන් සපුරා ගැනීමට ඇතිකර ගත් දෙය සංස්කෘතිය” යි.

රේමන්ඩ් විලියමස් (Raymond Williams) 1976දී සඳහන් කර ඇත්තේ සංස්කෘතිය යන වචනය ඉංග්‍රීසි හාජාවේ තිබෙන ඉතා ම සංකීරණ වචන දෙක තුනෙන් එකක් බවයි. සමාජ විද්‍යායැයන් විසින් මෙන් ම සාමාන්‍ය පුද්ගලයන් විසින් ද දිනපතා ම මෙම වචනය හාවිත කරනු ලැබේ. මිනිසා නිපදවන දේ හා කරන දේ සියල්ල ම සංස්කෘතියට අයන් ය. මිනිසාගේ

මැදිහත් වීමකින් තොර ව සිදු වන හෝ පවතින දේ සංස්කෘතියට අයත් නොවේ. ඒවා ස්වාධාවික ලේකයට අයත් වේ. මෙම කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන බලන විට සංස්කෘතිය යන්නට මානව සමාජය සතු ව තිබෙන සියලු ම සංකේත, සියලු ම ඉගෙන ගත් දේ සහ සියලු ම නිරමාණ, කාලය හෝ ස්ථානය ගැන නො සලකා ඇතුළත් කළ හැකි ය.

නුතන සමාජ විද්‍යායූයෝ සංස්කෘතිය යන්න සමාජ උරුමය ලෙස හඳුන්වති. සමාජ උරුමය යනුවෙන් ඔවුන් අදහස් කෙලේ පුද්ගලයා සතු ඇශානය, විශ්වාසය, වාරිතු, කොළඹය යන ඒවායි. එමෙන් ම මැතක දී සංස්කෘතිය යන්න පහත සඳහන් පරිදි විග්‍රහ කොට ඇත. පුද්ගලයාට තම පරම්පරාව මගින් දායාදය කොට දුන් හොතික වස්තුන්ට ද සංස්කෘතිය යන නම යෙදීමට පුරුදුවීම මින් එකකි. අපේ පැරණි තගරවල නටුමුන් පැරණි සංස්කෘතියේ න්‍යාච්චාවෙන් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය. මේ විග්‍රහයට අනුව නුතන සමාජයේ සංස්කෘතිය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ මිනිසාගේ විවිධ වර්යා, ආගමික හා කලා ගිල්ප පමණකි.

එමෙන් ම සංස්කෘතියෙන් තොරව සමාජයක් හෝ සමාජයකින් තොරව සංස්කෘතියක් හෝ නොපවතින බව ද මානව විද්‍යායූයෝ ප්‍රකාශ කරති.

3.2. සමාජානුයේෂනය හා සංස්කෘතිය අතර ඇති සම්බන්ධය

සමාජයක් ගොඩනැගීම සඳහා පුද්ගලයන් සමුහයක් සිටිය යුතුය. මේ අමතර ව නිශ්චිත භූමියක් තිබීම, සංස්කෘතියක් පැවතීම, දේශපාලනික ස්වාධීනත්වයක් පැවතීම, ප්‍රජනන ක්‍රියාවලියක් පැවතීම අවශ්‍ය බව සමාජ විද්‍යායූයින්ගේ අදහසයි. එයින් සුවිශේෂී කරුණක් වශයෙන් සංස්කෘතිය හැඳින්විය හැකි ය. සංස්කෘතියක් මගින් සිදු කරනු ලබන්නේ සමාජයේ ජ්වත්වන මිනිසුන්ට පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට පුරුශුරගත් හැසිරීම රටාවක් හා ධර්මතා පද්ධතියක් හඳුන්වා දීමයි. සමාජයක් බිහිවීම සඳහා මෙවැනි කාරණා හේතු සාධක වන්නාසේ ම එම සමාජය පවත්වා ගෙන යැමුව යම් යම් සාධක අවශ්‍ය වේ. එයින් විශේෂ වූ සාධකය නම් සමාජයට අනුකූලවීමේ අවශ්‍යතාවයි. සමාජය විසින් අගයනු ලබන ආකල්ප, සාරධර්ම හා වට්නාකම්වලට අනුරුප වූ හැසිරීමක් පවත්වා ගැනීමයි. මෙම සමාජයට අනුකූලවීම සමාජානුයේෂනය නම් වේ. දෙමාපියන් පිළිගත් ධර්මතාවන් දරුවන් විසින් අභ්‍යන්තරීකරණය කර ගෙන හොඳ යහපත් සිතක් තනා ගැනීමේ ක්‍රියාවලිය සමාජානුයේෂනය නම් වේ.

මේ අනුව සංස්කෘතියක් මගින් ද සිදු කරනුයේ පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට ඩුරුදු කරගත් හැසිරීම් රාවන් හා ධර්මතා ඩුරු කරවීමයි. එහි දී පවුල, පාසල, ස්වේච්ඡා සංවිධාන, ජනමාධ්‍ය හා මිතු කණ්ඩායම් මගින් විශේෂීත කාර්යයන් ඉටු කරනු ලබයි. මෙලොවට බිහිවන දරුවකු සමාජානුයෝගනය විමේ දී සංස්කෘතිය මගින් ද ඉටු කරනු ලබන කාර්යය ඉමහත් ය. කුඩා බිජිලා පළමු ව මවගේ උණුසුම හඳුනා ගනී. ඇගේ කටයුතු හඳුනා ගනී. මවකිරී බීමෙන් පසු සුවසේ තිදා ගනී. දකින දෙය විමසිල්ලෙන් බැලීම, ඔබ මොඳ දණ ගැම යන කරුණු පවුල් සංස්ථාව තුළ දී දරුවා ලබන සමාජානුයෝගනයයි. කුඩා ලමයෙකුට දෙමාපියන්ගෙන් ලැබෙන ආදරය හා සෙනෙහස ඔහුගේ පෙරුම්පත්ව වර්ධනය කෙරෙහි බෙහෙවින් බලපාන බව මතෝ විද්‍යායුයින්ගේ මතයයි. පියාගේ මවගේ හැසිරීම් කතා බහු, ගති පැවතුම්, ආකල්ප අනුකරණය කොට ඒ තුළින් තම වර්යාවට යම් යම් සංස්කෘතික අංග එකතු කර ගැනීමට අනුකරණයිලි මනසක් සහිත දරුවා නිරතරු ව සූදානම්න් සිටීම ද පවුල තුළ දී ලමයා ලබන සමාජානුයෝගනයයි.

එමෙන් ම සමාජානුයෝගනය මගින් කුඩා කාලයේ දී ම සංස්කෘතික වටිනාකම් පවරා දීම සිදුවෙයි. ආහාර ගැනීමට පෙර අත් සේදීම, වැසිකිලි කැසිකිලි යැමේ දී පිරිසිදු වීමට මෙහි දී ඉගෙන ගනී. දෙමාපියන් හා තම වැඩිමහල් සහෝදර සහෝදරයන් අදින පළදින ඇදුම් ආදිය අනුකරණය කර දරුවා ඇදුම් අදින්නට පුරුදු වෙයි. දරුවා වැඩිහිටියෙකු බවට පත්වීමේ දී එම අගනා සංස්කෘතික වටිනාකම් තේරුම් ගනී. නිදසුනක් ලෙස බොඳේ දරුවකු පන්සලට ඇතුළුවන විට හිස්වැසුම් පාවහන් ගලවා යැම, දැන් තෙවෙන් තබා බුදු පිළිම වහන්සේට වැදීම ආදියට ඩුරු වෙයි. මෙසේ සමාජානුයෝගනයට ලක්වෙන කරුණු එම සංස්කෘතියේ අංග ලක්ෂණ බව පැහැදිලිව තේරුම්ගත හැකි ය. බොඳේ විහාරස්ථානවල වැඩ සිටින ආවාරය උපාධ්‍යායන් වහන්සේලා සමග හැදෙන වැඩෙන කුඩා සාමෙශේරයන් වහන්සේලා පැවිදි සමාජයේ සංස්කෘතියට අනුව හැකියාවන් ඇතිකර ගනිති. ඒවා ඩුරුදු වෙති. එනම් අලුයම අවදී වී මත් පෙන්ම් ඇමුදීම, වන්දනාමාන කිරීම ආදී කටයුතු ද පාලි සංස්කෘත වැනි භාෂාවන් ඉගෙනීම ආදී පැවිදි ජ්විතයට අවශ්‍ය වන තුමිකාව හඳුනා ගැනීම සිදු කරයි. එසේ ම සිවිපසය පරිභේෂනය කිරීමේ දී ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කිරීම වැනි ගාසනික පිළිවෙත් ද ඉගෙන ගනී.

මේ අනුව ගිහි සමාජයේ දරුවා පවුල් සංස්ථාව තුළ දී ද සාමණේර හිමිවරු තම විභාරස්ථානය මගින් ද ඔවුනට අවශ්‍ය සංස්කෘතිය ඉගෙන ගනිති. පවුලේ සුවිශේෂ හැසිරීම් රටාවන්ට හැදෙන වැඩෙන දරුවා මහා සමාජයේ පොදු හැසිරීම් රටාවට අනුගත කිරීමට පාසල ක්‍රියාත්මක වේ. සමාජය තුළ ක්‍රියාත්මක වන සංස්කෘතියේ බොහෝ අංග හඳුනා ගැනීමට ද එවා අනුව වර්යාව හැඩ ගස්වා ගැනීමට ද විවිධ සංස්කෘතින්ගෙන් උපසංස්කෘතින්ගෙන් පැමිණෙන සාමාජිකයින් සමග ක්‍රියා කිරීමට ද දරුවාට පාසලේ දී අවස්ථාව සැලසේ. එය දරුවන්ගේ සමාජානුයෝජනයහිලා වැදගත් අවස්ථාවකි. හැකියාවන් හා දක්ෂතාවන් අනුව දරුවන් ඇගයීමට ලක්වීම පාසලේ ප්‍රධාන ලක්ෂණයකි. එමගින් පුද්ගලයා සමාජයට අනුයෝජනය වූ උදාර පුරවැසියෙකු බවට පත්කර ගත හැකිය. එසේ ම සම වයස් කණ්ඩායමක සමාන සිතුම් පැතුම් මධ්‍යයේ දරුවා කායික ව පමණක් නොව මානුෂීය අතින් ද මූහුකුරා යයි. පිළිගැනීම, වගකීම දැරීම, මූලිකත්වය ගැනීම වැනි ගුණාංග පංති කාමරය තුළ දී ඔහුගේ දෙනික ජීවිතයට පුරුවේ.

දරුවාට පවුල් සංස්ථාව තුළින් ලබා ගැනීමට නොහැකි ව මග හැරෙන සංස්කෘතික කරුණු දරුවන් ඉගෙන කියා ගන්නේ අනෙකුත් ආයතන සමුහ ආගුයෙන් ය. සම වයස් කණ්ඩායම මෙහිලා වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. පවුල තුළ දී ඉගෙන ගත් දේවල් පිළිබඳ ව මෙන් ම ඉගෙන ගැනීමට නොලැබෙන දේවල් සම්බන්ධයෙන් ද යම් අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට වර්යාව හැඩ ගස්වා ගැනීමට සම වයස් කණ්ඩායම නොයෙක් ආකාරයෙන් දායක වේ. සංස්කෘතික හා සමාජ දැනුම ලබා ගැනීමේ මූලාගුරයක් ලෙස සම වයස් කණ්ඩායම් ක්‍රියාත්මක වේ. සංස්කෘතියේ පවතින්නා වූ අගනාකම (Values) හා ධර්මතාවන්ට (Norms) අනුව හැසිරීමට නවක සාමාජිකයේ පුරුදු වෙති. සාමාන්‍ය සමාජය තුළ පවත්නා අගනාකම ධර්මතාවන් විවිධ සංස්කෘතික අංග පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට සම වයස් කණ්ඩායම්වලින් ලැබෙන උපකාරය ඉමහත් ය.

ජන සන්නිවේදන මාධ්‍යයන් ද දරුවෙකු සමාජගත කිරීමේ දී මහත් වූ කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. ගුවන්විදුලිය, රුපවාහිනිය, අන්තර්ජාලය, විතුපටි, වේදිකා නාට්‍ය, වීදි නාට්‍ය මගින් ද තමා අවට ලෝකයේ ක්‍රියාත්මක සංස්කෘතිය හඳුනා ගනී. දෙමාපියන් ඇතුළු වැඩිහිටියන්ගෙන් දැන කියා ගත නොහැකි බොහෝ දේ මුවන් තේරුම් ගන්නේ සම වයස් කණ්ඩායම්

මත යැපීමෙන් හා ජනසන්නිවේදන මාධ්‍යයන් මගිනි.

මෙම කරුණු පිළිබඳ ව අධ්‍යයනය කරන විට සංස්කෘතිය හා සමාජානුයෝගනය වෙන් වෙන් ව හැඳුරීම තරමක් අපහසු බව පැහැදිලි ය. තමා ජීවත්වන සමාජ හෝ සංස්කෘතික වටිනාකම්, උරුමයන් පරම්පරාවට පවරා දීම සමාජානුයෝගන ක්‍රියාවලියේ දී සිදු කරනු ලබන කාර්යයකි.

3.3. බුදුධහමින් දායාද වූ ගති ලක්ෂණ මත සිංහල සංස්කෘතිය බොද්ධ සංස්කෘතිය බවට පත් වූ ආකාරය

ශ්‍රී ලංකාව බොද්ධ සංස්කෘතිය මත පදනම් වූ බොද්ධ රාජ්‍යයක් බවට පත් වූයේ ධර්මාණෝක රජත්‍යමාගේ ධර්ම දුත සේවාව නිසා ය. මිහිදු මහ රහතන් වහන්සේ වෙතින් ලැබුණු එම තිළිණය ලාංකික සමාජය ආලේඛමත් කිරීමට හේතු විය.

ප්‍රාග් බොද්ධ මහින්ද යුගයේ ලංකාවේ පැවති ආගමික ඇදහිලි හා විශ්වාසයන් ද ඇත් අතිතයේ සිට ඉන්දියාවෙන් ලැබුණු ඒවා ය. ක්‍රි.පූ. 06 වැනි සියවසේ විජය කුමරු ඇතුළු පිරිස තම්බපණ්ණියට ගොඩ බැසිමත්, ඉන් පසුව ද විවිධ කොටස් පැමිණීමත් මගින් පෙන්නුම් කරන්නේ ඉන්දියාවේ බලපෑම නිරන්තරයෙන් සිදු වූ බව ය.

ඇත් අතිතයේ සිට ම ඉන්දියාවෙන් ලංකාවට දේශපාලන බලපෑම් හා ආගමික බලපෑම් ඇති විය. එයට ප්‍රධාන හේතුව අසල්වැසි මහා රාජ්‍යය කුඩා රාජ්‍යයකට කරන බලය පතුරුවාලීමේ දේශපාලන ක්‍රියාදාමයයි. ශ්‍රී ලංකාවේ මුල් ම ජනාධාරී බොද්ධ සිට වලවේ ගෙ දක්වා ගෙනා නිමින ඇසුරු කරගෙන ගිණ්වාරය බිජි කළහ. ලංකාව වටා ගොඩබීමට ලැබා විය හැකි ස්වභාවික වරායන් පිහිටා තිබුණි. මහාතිත්ප, ජම්බුකෝල පටිවන, කළුජාණතිත්ප, ගෝකණීතිත්ප යන තොටුපොලවල් එයින් ප්‍රමුඛ ඒවා විය.

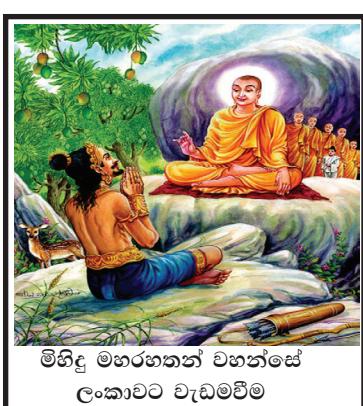
මහින්දාගමනයට පෙර ද ශ්‍රී ලංකාද්වීපයට බුදුරජාණන් වහන්සේ තෙවරක් වැඩිම කොට තිබුණි. එනම් මහියංගනය, නාගදීපය, කැළණිය යන ස්ථානවලට ය. එහෙත් බොද්ධ සංස්කෘතියක් ස්ථාපිත නොවේ ය. එකල ආදිවාසින්ගේ ආගමික විශ්වාස බෙහෙවින් සංකීරණ ව පැවතුණ බව මහාවංශයේ දැක්වෙන ලිඛිත සාක්ෂිවලින් තහවුරු වේ.

උදාහරණ ලෙස බාහ්මණ, නිගණෝය, ශ්‍රමණ, ආජ්වක වැනි ආගමික කොටස්වල ජනතාවගේ අනුග්‍රහය ලැබූහ. එකල ජෝතිය, ගිරි යන නිගණෝයුම සාදා තිබුණි. මේ හැර විත්තරාජ, කාලවේල, වලවාමුඩී, පැව්චම රාජ්‍යී වැනි යක්ෂ යක්ෂණියන් ද වැදුම් පිදුම් ලැබූහ. මවුහු, තම යුතින් මිය යාමෙන් පසු යක්ෂ නාග ආදින් ලෙස උප්පත්තිය ලබන බව විශ්වාස කළහ. මළවුන් පිදීම ඒ විශ්වාසය මත ආරම්භ වන්නට ඇත.

එමෙන් ම ඔවුහු ඉර හද, ගුහවස්තුන්, තාරකා, ජලය, ගින්න, වෘක්ෂ, කදු, පර්වත වැනි ස්වභාවික වස්තුන්ට දේවත්වය ආරෝපණය කොට තම බිය පක්ෂපාතිත්වය දැක්වූහ. විවිධ බිජ පූජා සිදුකළහ. මිනිසා ලෝකයේ ඇදහිලි නිරමාණය කළේ මුහුන් ම තමා බියට පත් වූ විට හා ස්වභාවික විපත් උවදුරුවලින් බේරි සිටිමට ය.

මිහිදු මහරහතන් වහන්සේගේ ලංකා ගමන සිදුවූයේ ක්‍රි.පූ. 03 වන සියවසේ දී ය. අයෝක රජතුමා විසින් තම ධර්ම දුත සේවාව මගින් බලාපොරොත්තු වූයේ බුදුදහම පැතිරවීමත් රටවැසියන් ආර්ථික වශයෙන් සුඩිත මුදිත කිරීමත් ය. දේවානම්පියතිස්ස රජුට මිහින්තලාවේ දී මුණ ගැසෙන මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ ඇතුළු දුත පිරිස පිළිගත්තේ රාජකීය ආරාධිත අමුත්තන් ලෙසින් ය.

එයට හේතු වූ තවත් කරුණෙක් වූයේ ශ්‍රී ලංකාවට සම්පතම අසල්වැසි ඉන්දිය අධිරාජ්‍යයේ මහා බලවත් ධර්මාගේක රජතුමා විසින් මෙම පිරිස පිටත් කර එවීම ය. අසිරීමත් ගුරුවරයෙකු ලෙස මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ දේවානම්පියතිස්ස රජු අමතා තම අරමුණු ඉටු කරගන්නේ අඟ්‍ර ප්‍රශ්නය හා යුති ප්‍රශ්නය විමසා බැඳීමෙනි.

ඉටියිය, උත්තිය, සම්බල, හද්දසාල රහතුන් වහන්සේලා සමග සුමනසාමණේරයන් මෙන් ම හණ්ඩුක උපාසකයා ද පැමිණි අතර රජතුමාට පහසුවෙන් ම අවබෝධ කරගැනීමට මිහිදු හිමියන්ගේ හණ්ඩුක නම් සත් හැවිරිදි උපාසකතුමා පැවිදි කර පෙන්වූහ. ගිනි සාමාජිකයන් හිස මුඩු කොට පැවිදි සමාජයට එකතුවන බව තහවුරු කිරීම එමගින් සිදු විය.

දේවානම්පියතිස්ස රජතුමා ඇතුළ මැති ඇමතිවරුන් ද බිසේවරුන් ද තෙරුවන් සරණ ගොස් බොද්ධ උපාසක උපාසිකාවන් බවට පත්වීමත්, බොද්ධාගම රාජ්‍ය ආගම බවට පත්වීමත් සිංහල සංස්කෘතිය බොද්ධ සංස්කෘතිය දක්වා ප්‍රසාරණය වීමට පූබල සාධක විය. ශ්‍රී මහා බෝධින් වහන්සේ ලංකාවට වැඩිමවන අවස්ථාවේ සංස්ම්ත්තාවන් සමග දහ අට වැදුරුම් ශිල්ප කුලයන් පැමිණි අතර ඉන්දිය ශිල්ප කුම එමගින් ලංකාවට දායාද විය.

කුම්ඩ් කරමාන්තය, පේෂ කරමාන්තය, වාරි කරමාන්තය, ආයුධ කරමාන්තය, වෙවදා කරමය ආදිය ඉන් පුමුබ කිහිපයකි. මෙම ප්‍රචේණ කුල කුමය බටහිර යුරෝපයේ පැවති වැඩිවසම් කුමයට කිසිසේත් ම සමාන නොවන අතර භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කළේ වෙළඳාමට නොව අත්‍යවශ්‍ය සේවාවන් ලෙස පුවමාරු කුමයක් වශයෙන් පමණි.

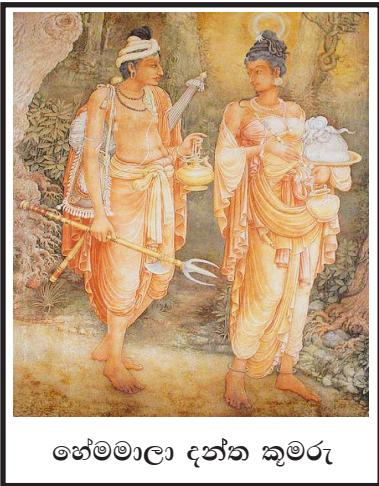
ඛුදුදහම කුල හේදය නො පිළිගන්නා අතර පැරණි බමුණු කුලය බිඳු වැටුණේ ද බොද්ධ ඉගැන්වීම නිසා ය. එසේ ම ඛුදු දහමේ ඉගැන්වීම තුළින් සැම දෙනාට ම සමාන ව මිනිස් අයිතිවාසිකම් ලබා දුන්නේ ය. පුද්ගලයා උසස් පහත් වන්නේ ජාතියෙන් නොව භෞද්‍ය නරක සිදු කිරීමෙන් බව “න ජව්‍යා වසලා හෝති - න ජව්‍යා හෝති බුහ්මණෝ” වශයෙන් පෙන්වා දුන්හ. මෙබදු සමාජ දරුණුනයක් තුළ සමගිය, පරාරුප්‍රකාමී බව, කළගුණ දැක්වීම, හිතමිතුරු බව, අවිහිංසාව ප්‍රධාන ඉගැන්වීම බවට පත්විය. ශ්‍රී ලංකාව ධර්මද්වීපයක් කිරීමේ දී බොද්ධ ප්‍රතිපත්ති මත සකස් වූ පදනමක් රාජ්‍ය අනුග්‍රහය මත ඇති විය.

මහින්දාගමනයෙන් පසු ලැබුණු වාරි තාක්ෂණය නිසා කාමිකරමාන්තයෙන් මෙරට සමඳීමත් විය. මහා වෙහෙර විහාර ඉදි කිරීමත් සමග “වැවයි. දාගැබයි” යන සංකල්පය ගමේ ජ්වනාලිය විය. ඉහත සංකල්පයට අනුව ගොඩනැගුණු බොද්ධ පූජනීය ස්ථාන අතිශයින් සුන්දර විය.

රජතුමා රට වැසියන් මෙන් ම සතා සිවිපාවා, ගහකොළ, ඇළඳාල, ගංගා ආදි සොබාදහම පවා ආරක්ෂා කිරීමට කුයා කළේ ය. සියල්ලන්ට ම හිතානුකම්පි වූ පරිසර හිතකාමී ජ්ව හිතකාමී ඛුදුදහම නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ පරිසරය සමතුලිත විය.

හික්ෂුන් වහන්සේ ජාතියේ මුර දේවතා ව විය. විහාරස්ථානය ආගමික මෙන් ම අධ්‍යාපනික මධ්‍යස්ථානය බවට ද පත් විය. රජුන් තනන්නා ද රජුන් නෙරපන්නා ද හික්ෂුන් වහන්සේලා ම වූහ. බොද්ධ රජවරු පණ්ඩ්ව

හිල ප්‍රතිපත්තිය, දස රාජ ධර්ම, සතර සංග්‍රහ වස්තු පිළිපදිමින් ධාර්මික රාජ්‍ය පාලනයක් ගෙන ගියහ.

හේමමාලා දන්ත කුමරු

කළුගු රට සිට හේමමාලා කුමරිය හා දන්ත කුමරු යන රාජකීයයන් විසින් බූදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දන්ත බාතුන් වහන්සේ ශ්‍රී ලංකාද්වීපයට වැඩිමවීමන් සමග දන්ත බාතුන් වහන්සේ ආරක්ෂා කිරීම, දිනපතා පුද පූජා පැවැත්වීම, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය සේසතින් දළදා වහන්සේට පූජා කිරීම සිදුවිය. පාලකයා අනිවාර්යයන් ම බෙංද්ධයකු විය යුතු ය.

ගේබා රජතුමාගේ කාලයේ දළදා පෙරහැර, පොසොන් උත්සවය, කයින ප්‍රාණේත්සවය වැනි උත්සවයන් ආරම්භ විය.

අස්වැන්න නෙලා ගැනීමෙන් පසුව ලබන තිදිහසේ සතුට භුක්ති වින්දේ ප්‍රීති උත්සව පැවැත්වීමෙන් ය. බොඳ්ද සංස්කෘතික පදනමින් ආරම්භ වූ මෙම උත්සව වූයේ ගමමඩු නැරීම, වන්දනා ගමන් යැම, දන් පිං කිරීම, ඇසිල පෙරහැර පැවැත්වීම, ආචාර විවාහ මංගල කටයුතු සිදුකිරීම ආදියයි. ආගමික කටයුතු ඉතා ම සතුට ගෙන දෙන්නක් විය. සිංහල සංස්කෘතිය බොඳ්ද සංස්කෘතිය බවට පත්වීමේ දී බොහෝ ප්‍රාථමික ඇදිහිලි විශ්වාසයන්ට නව අර්ථකථන ලැබේණි.

උදාහරණ ලෙස ශ්‍රී මහා බෝධිය වැඩිමවීමන් සමග ම වංක්ෂ වන්දනාව බෝධිපූජාව දක්වා ද ගිනි දෙවියන් පිදීම ආලෝක පූජාව දක්වා ද කදු පර්වත පිදීම සමනල කන්දේ ශ්‍රී පාදස්ථානය වන්දනා කිරීම හා රැවන්වැලිසැය වැනි වෙනත් වන්දනා කිරීම දක්වා ද මළවුන් පිදීම මියගිය අයට පිංපෙන් පැමිණවීම දක්වා ද ඩේලි පූජා පැවැත්වීම සතුන්ට ජ්විත දානය දීම දක්වා ද වෙනස්වීම දැක්වීය හැකි ය.

ඛුද දහමින් පෝෂිත වූ ලක් වැසියෝ සියලු ම සත්ව පූජාව වෙත මෙන් සිත් පැතිර වූහ. පරහිතකාම් බව මෙන් ම සහජ්වනය පෙන්නුම් කළහ. නිදසුන් ලෙස සෙවණ දෙන ගස් මග දෙපස සිටුවීම, විඩාව සංසිදුවා ගැනීමට මල් වතු, පලතුරු වතු හා උයන් වතු සැදීම, පැන් පොකුණු පිංතාලි මග දෙපස සකස්කර තිබීම, රාත්‍රියේ තවාතැන් ගැනීම සඳහා අම්බලම් ඉදිකිරීම යනාදිය පෙන්වා දිය හැකි ය.

එකල පළතුරු ගසේ උඩ ම අත්ත සතුන්ට වෙන් කෙරිණි. කුමුදේ ලියදේක් කුරුලු පාලුව ලෙස වෙන් කළේ ය. වියලි දේශගුණයක් සහිත අනුරාධපුරය හා පොලොන්තරුව වැනි ප්‍රදේශවල විශාල වැවී අමුණු ද සකස් කළේ පරිසරය සිසිල් කිරීමට ය. මිනිසාට මෙන් ම සතා සිව්පාවද ජ්වත්වීම පහසුකිරීමට ය. මෙම වින්තනය ජ්ව හිතකාමී හා පරිසර හිතකාමී වූ අතර ගොවිතැන් කිරීමේ දී සතුන් විනාශ නොකර දේශීය කෙමි කුම භාවිතයට තැකැරු විය.

පහන් වැට් දැල්වීම, දුම් ගැසීම, දිය ටොක්ක, ටකය ගැසීම, පැල් කවි කිම මෙන් ම හඩ නගා ගබා කිරීම මගින් සතුන් බිය ගන්වා පළවා හැරීම සිදුවිය. මෙමතිය හා කරුණාව මුල් කරගත් බොද්ධයෝ අවිහිංසාවාදීනු වූහ. තෙරුවන් වන්දනාමාන කිරීමෙන් දෙනික කටයුතු සුපුරුදු ලෙස ආරම්භ කිරීම ඔවුනු වාරිතුයක් කරගත්හ.

අලුයම බුද්ධ වන්දනාවෙන් ද්වස ආරම්භ කළ ඔවුනු සවස තෙල් මල් රගෙන පන්සලට යැමෙන් දිනය අවසන් කළහ. සවස විඩාව සංසිද්ධවා ගත්තේ බොද්ධ කළානිර්මාණ තැනීමෙන් හා තෙරුවන් තැමදීමෙනි. උපත, ඉඹුල් කට ගැම, අකුරු කියවීම, විවාහය, දරු එල ලැබීම යන අවස්ථා බොද්ධ වාරිතුනුකුල ව කිරීමෙන් ආශීර්වාදය ලබාගත්තේ ය. පරිසරය හා සමාජය බොද්ධ සංස්කෘතියේ ම කොටසක් ලෙස පිළිගැනීම සාමූහික බවේ සංකේතය ලෙස සඳහන් කළ හැකි ය.

3.4. ලංකා සමාජයේ පවතින අනෙකුත් සංස්කෘතීන් පිළිබඳ මූලික තුළනාත්මක විමුදුමක්

ශ්‍රී ලාංකික ජන සමාජය සකස් වී තිබෙන්නේ බහු ජාතික බහු ආගමික බහු සංස්කෘතික සම්මිගුණයකිනි. මෙම ලාංකික විවිධත්වය අනෙක්නා වශයෙන් සංස්කෘතින් පෝෂණය වීමට හේතු වී ඇත. ක්‍රි.පූ. 03 වැනි සියවසේදී සිදු වූ එතිහාසික සිදුවීම වූයේ බුද්ධහම මත පදනම් වූ අලුත් ශ්‍රීංචාචාරයක් බිහිවීම ය. බුද්ධහම ආගමික සහඟ්වනය මත පදනම් වූ දරුණුනයකි. ආගම්වලට බලනත්කාරයෙන් හරවා ගැනීමේ උපායමාරුග කිසිවිටෙකත් අපේක්ෂා නොකරයි. මේ නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ අනුශාගමික ඇදහිලි විශ්වාස දෙස උපේක්ෂාවෙන් බලයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ බහුතර ජනතාව සිංහල බොද්ධයෝ වෙති. ද්විඩ, හින්දු කිස්තියානි, ඉස්ලාම බැංතුමත්තුන්හු ද වෙති. මෙම ප්‍රධාන ආගම හා ජන වර්ග තුනට ම අනනා වූ උපසංස්කෘතීන් තිබේ. ඔවුනු ශ්‍රී ලංකාවේ ජේදුරු තුවුවේ සිට දෙවුන්දර තුවුව දක්වා ද තැගෙනහිර සිට බස්නාහිර දක්වා

ද වාසය කරති. එම පුද්ගල ආගමික සිද්ධස්ථාන බොහෝමයක් ඉදිකර තිබේ. ප්‍රධාන ආගමික උත්සව වෙනුවෙන් රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ද විශේෂ නිවාඩු ද ලබා දී ඇත. අධ්‍යාපන ආයතනවල, සියලු ජන කොටස් නියෝජනය වෙයි. රැකියා ආයතන මහජන නියෝජනයින් සිටින දේපාලන යාන්ත්‍රණය තුළ මෙන් ම ක්‍රිඩා කණ්ඩායම තෝරාගැනීමේ දී ශ්‍රී ලංකික පදනම දක්නට ලැබේ. බොහෝ ආගමික බැංකිමත්තු බොද්ධ, හින්දු පූජනීය ස්ථානවලට පැමිණෙනි. ශ්‍රී දළඳා මාලිගාව, කතරගම දේවාලය මෙහි දී ප්‍රධාන වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ බහු ආගමික මධ්‍යස්ථාන වශයෙන් කතරගම පුද්ගලික, ගම්පාල අම්බුලුවාව දැක්විය හැකිය. එක ම ස්ථානයක විහාර මත්දිරය, පල්ලිය, කෝවිල හා දේවස්ථානය දක්නට ලැබෙන අතර ඒ ඒ ආගමික බැංකිමත්තුන් ආගමික පුද්සිරිත්වල නියැලීම එහිදී දැකිය හැකි ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජනවාරික සංයුතිය	ශ්‍රී ලංකාවේ ආගමික සංයුතිය
සිංහල 74.9%	බොද්ධ 70.2%
ශ්‍රී ලංකා දෙමළ 11.2%	හින්දු 12.6%
ඉන්දියානු දෙමළ 4.2%	ඉස්ලාම් 9.7%
ශ්‍රී ලංකා යෝනක 9.2%	රෝමානු කතෝලික 6.1%
බරගර් 0.2%	වෙනත් ක්‍රිස්තියාති 1.3%
මැලේ 0.2%	වෙනත් 0.1%
වෙනත් 0.1%	

ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව 2012

හින්දු ආගම

ලෙස්කයේ ම පැරණි ම ආගම හින්දු ආගමයි. ලංකාවට හින්දු ආගම පැමිණියේ ක්‍රි.පු. 03 වන සියවසටත් පෙර සිට ය. ඉන්දියාවෙන් ලද දායාදයක් වන හින්දු ආගමික ඇදහිලි අනුරාධපුර යුගයේ තිබුණු බවට සඳ්ධරුමාලංකාරය සාක්ෂි දරයි. කෝට්ටෙවේ යුගය වන විට බොද්ධ ස්ථානවල විෂ්ණු දේව රුප සඳහා වෙන ම ස්ථානයක් තිබුණි. කෝට්ටෙවේ යුගයේ පිරිවෙන්වල වේද ගාස්තුය ඉගැන්වූ බව සඳහන් වේ. හින්දු ආගම බහු දේවවාදය පිළිගන්නා අතර බුහුම, විෂ්ණු, ශිව යන තීමුරතිය ප්‍රධාන වෙයි. ලංකාවේ ශිව ඇදහිල්ල හා විෂ්ණු දෙවියන් ඇදහිම ද සිදුකෙරේ. එමෙන් ම දෙවියන්ට කන්නලවී කිරීමට ද පඩුරු බැඳීම ද යායු කිරීම ද උපවාස කිරීම ද හින්දු හක්තිකයේ සිදුකරති. කරමය, පුනරුත්පත්තිය,

පිං පවි පිළිගනිති. දන් දීම, සිල් රකිම, භාවනා කිරීම සිදු කරති. ලංකාවේ හින්දු සංස්කෘතියේ හිමිකරුවේ දුම්ල ජනතාව ය.

හින්දු ආගමික ඉගැන්වීම් අනුව අපරාධ කිරීම, හොරකම් කිරීම, පරදාර සේවනය කිරීම, මත් ද්‍රව්‍ය භාවිතය තහනම් වන අතර එමගින් සමාජ පාලනය සිදුවන බව මානව විද්‍යාජ්‍යයේ ප්‍රකාශ කරති. හින්දු විශ්වාසයට අනුව දරුවකු ඉපදී දින 31කින් කෝවිලකට ගෙන ගොස් පූජා පවත්වයි. හින්දු ආගම ධර්මවලට අනුව අවුරුදු 50 ඉක්ම වූ පසු වඩාත් දෙවියන්ට සම්ප වෙති. සිත කය වචනය පිරිසිදු කරගෙන විමුක්තිය ලබාගැනීම ඉන් අදහස් කරති. හින්දු විශ්වාසයන්ට අනුව කෝවිලක් නැති ගමක ජ්වත්වීම නුසුදුසු ය. මේ නිසා ශිව, ගනේෂ්, මුරුගා දෙවිවරුන්ගේ කෝවිලක හින්දු ජනතාව වාසය කරන සැම ප්‍රදේශයක ම දක්නට ලැබේ. හින්දු දැඩි ආගමික හක්තිකයේ වෙති. උතුරේ සිට කතරගම දක්වා දුෂ්කර මග ගෙවා පැමිණ ගෙනි පාගති, තියුණු කොකු ගරිරය පුරා ගසාගෙන දෙවියන්ට හක්තිය පුද කරති. හෝලි උත්සවය, වේල් උත්සවය පවත්වති. හින්දුන්ගේ ප්‍රධාන උත්සව තුනකි.

1. තෙතපොංගල් උත්සවය
2. මහා ශිවරාත්‍රී උත්සවය
3. දිපාවාලි උත්සවය ඉන් ප්‍රධාන වේ.

මහනුවර ඇසළ පෙරහැරට සතර මහා දේවාලවලින් පැමිණෙන කාවාචි නැවුම් සිත් සතන් ප්‍රබෝධමත් කරයි. එමෙන් ම හඳුන් ගිතිකා එක සේ රස විදිය හැකි ය. I වැනි රාජසිංහ රජතුමා කළක් හින්දුහක්තිකයෙකු වූ බව පැවසේ. හින්දු භා බොද්ධ සංස්කෘතින් අතර ආගමික සහඟිවනයක් ද පවති. ආනන්ද කුමාරස්වාමි වියතාණන් බොද්ධ කලා ශිල්ප කෘතිය රචනා කර ඇත. ලක්ෂ්මන් කදිරගාමර මහතා වෙසක් උත්සවය ජාත්‍යන්තර නිවාඩු දිනයක් බවට පත්කිරීමට විශාල මෙහෙයක් කළේ ය.

හින්දු ධර්මය අනුව කුල කුමය පිළිගනී. බාහ්මණ වංශය උසස් ම කුලයයි. ලංකාවේ වෙල්ලාල කුලය ඉහළ ම කුලයයි. පහළ ම කුල වන්නේ කෝඩියාර් කුලය හා තලවාර් කුලයයි. තොදීය දෙමළ වතු කමිකරුවන් 5.1% වන අතර ශ්‍රී ලංකික දෙමළ ජනතාව 4.3 % කි. වෙල්ලාල කුලය ට අයන් දෙමළ ජනයා ව ලන්දේසින් විසින් දුම් කොළ වගාව සඳහා ගෙන එන ලදී. ඉංග්‍රීසින් විසින් දකුණු ඉන්දියාවෙන් උඩිරට වතු වගාවට කමිකරුවන්

ලෙස දුව්චිජි පිරිස ගෙනාවේ ය. දුව්චිජි ජනතාව හින්දු, කතෝලික, බෞද්ධ වශයෙන් දක්නට පූජාත්‍යන් මුළුවන. ඔවුන් අතර සමජාතීය ආචාර සහ වෙනත් ජාතීන් සමග සිදුවන ආචාර විවාහ කටයුතු ද දක්නට ලැබේ.

ඉස්ලාම් ආගම

ලෝකයේ වැඩි ම ආගමික අනුගාමිකයින් සිටින්නේ ඉස්ලාම් ආගමට ය. ඔවුන් මුස්ලිම් ජාතිකයේය ය. ශ්‍රී ලංකාවට මුස්ලිම්වරු පැමිණියේ අරාබිකරයේ සිට සේද මාවත ඔස්සේ වෙළඳාම් කිරීමට ය. දෙමළ භාෂාව කරා කරන මොවුන් ඉස්ලාම් ආගමික කටයුතු කරන්නේ අරාබි භාෂාවෙන් ය. එක දේවවාදය අනුව අල්ලා එක ම මැවුම්කරුවා ය. අල්කුරාණය එක ම ආගමික ගුන්ථය වන අතර, අනාගත වක්ත්තවරයා මුහුම්මද් තබා නායකතුමා ය.

අල්ලා දෙවියන් විශ්වාස කිරීම දිනකට 05 වරක් යාදා කිරීම හෙවත් සලාතය, ඇති අය තැනි අයට උදිච්ච උපකාර කිරීම හෙවත් සකාතය, රාමසාන් මාසයේ උපවාසය කිරීම, හඳුන් වන්දනාවේ ගොස් නඩිතුමා උපන් මක්කම වැද පුදා ගැනීම ප්‍රධාන ඉගැන්වීම ය. ශ්‍රී ලංකාවේ මුස්ලිම් ජනගහනය 7.9% කි. නැගෙනහිර, බස්නාහිර, මධ්‍යම වැනි පළාත්වල මොවුන් වැඩි ප්‍රතිශතයකින් යුත්ත ය. ඉස්ලාම් ඉගැන්වීම් අනුව පිං පැවි, ස්වර්ගය, අපාය මුහු විශ්වාස කරති. සිත, කය, වචනය නොද විය යුතු බව එම ධර්මයෙහි ඉගැන්වේ. දත් පිං කිරීමේ දී එය දෙවියන් වහන්සේගේ නාමයෙන් පමණක් ම කළ යුතුය. අවුරුදු 04ත් 10ත් අතර ලමුන් උදෙසා සිකුරාදා නැර දින 06 ක්ම පැය 02 බැගින් ඉස්ලාම් ධර්මය මුස්ලිම් දේවස්ථානයේ දී උගන්වයි.

මුස්ලිම් ජාතිකයින්ගේ ප්‍රධාන ජ්වනෝපාය වෙළඳාම් කිරීමයි. ඔවුහු කෘෂිකාර්මික කටයුතු ද සිදුකරති. කෙනෙකු මිය ගොස් පැය 24ක් යාමට පෙර භුමදානය කිරීම සිදුවෙයි. ශ්‍රී ලංකා සමාජයේ යෝග්‍යක ජාතිකයේ අනෙක්තා අන්තර ආගමික සහයෝගීතාවයෙන් කටයුතු කරති. මොහිදින් බෙත් “සුවදේ මට සිනල සුළුග පවා හිමි බුදුවාන බුද්ධගයාවේ” වැනි බෞද්ධ ගිත ගායනා කළ අතර අල්හාංක් නියාස් මුවුල්වි තුමා, අන්තර ආගමික සහයෝගීතාව ඇති කිරීමට මැත කාලයේ පුරෝගාම් ව කටයුතු කරන අයෙකි.

ත්‍රිස්තියානි ආගම

බවහිර යටත් විෂ්තවාදයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවට ත්‍රිස්තියානි

ආගම පැමිණයේ ක්‍රි.ව. 1505 දී පෘතුගාලයේ සිට පෘතුගිසින් පැමිණමත් සමග ය. මොවුනු බෙංද්ද, හින්දු, ඉස්ලාම් ආගම ඇදහිම තහනම් කළ අතර හික්ෂුන් වහන්සේලා හා අනාගමික වෙනත් පූජකවරු බලහත්කාරයෙන් උපැවිදි කරවුහ. නැතහොත් සාතනය කර දැමුහ. ක්‍රිස්තියානි ආගම ඒක දේවවාදී වන අතර දෙවියන් වහන්සේගේ එක ම නියෝජනය මෙන් ම අනාගත වක්ත්වරයා ද ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ය. බධිබලය ආගමික ගුන්ථයයි. ලන්දේසින් ඔලන්දයේ සිට මෙරටට පැමිණයේ ක්‍රි.ව. 1656 දී ය. මොවුනු රෙපරමාදු නිකාය මෙරට ව්‍යාප්ත කළේ ය. පෘතුගිසින්ගේ රෝමානු කතෝලික පල්ලී විනාශ කළ අතර ඔවුන් මරා දමන ලදී. රෝම ලන්දේසි නිතිය ක්‍රියාත්මක කළ අතර කුරුදු වගාව මෙරටට හඳුන්වා දෙන ලදී. ඉංග්‍රීසින් මෙරටට පැමිණෙන්නේ ක්‍රි.ව. 1796 දී ය. මොවුනු ක්‍රි.ව. 1815 වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ ම බලය තහවුරු කරගත්ත. ලන්දේසින් පලවා හැරියහ. රෙපරමාදු නිකාය තහනම් කළහ. ඇත්ග්ලිකන් නිකාය ව්‍යාප්ත කෙරිණි. කතෝලික පල්ලීය මුල් කරගෙන අධ්‍යාපනය ව්‍යාප්ත විය.

දේශපාතය මුල් කරගෙන මංගල අවමංගල වාරිතු සිදු කළ අතර දරුවකු රෙපදී දින 15කින් හොතිස්ම කරන ලදී. සැම ක්‍රිස්තියානුවෙකු ම ඉරිදා දේව මංගලයට සහභාගිවිය යුතු ය. ක්‍රිස්තියානි ආගමික ඉගැන්වීම්වල මූලධර්ම 10ක් ඇත. දස පනත නමින් එය හැඳින්වේ. ආගමික ජීවිතයක අන්තර්ගතය මානව ගුණ ධර්ම ජීවිතයට එකතු කිරීමට මග පෙන්වයි. එකම දෙවියන් වහන්සේට වන්දනාමාන කිරීම, සෞරකම් නොකිරීම, වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකී සිටීම, අසල්වැසියාට ජ්‍රේම කිරීම, මුනිවරු පිදිම, නත්තල් දින තැගි බෙදා දීම යනාදිය වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ මහා සංස්කෘතිය තුළ ඇති උප සංස්කෘතින් අතර අන්තර ආගමික සංඛිදියාවක් දක්නට පූජවන. අර්නස්ටී පෝරුතොට පියතුමා, මර්සලින් ජයකොඩී පියතුමා ආදිනු බෙංද්ධයින්ගේ ගොරවයට පාතු වූහ.

03 ක්‍රියාකාරකම

01. “සංස්කෘතිය” යන්නට ඉදිරිපත් වී ඇති නිර්වචන (ඔබේ පූජ්‍යකාලයේ වෙනත් පොත්පත් සගරා ඇසුරින්) 5ක් එකතු කරන්න.
02. “වැඩිහිටියන් විසින් කුඩා දරුවන්ට සංස්කෘතිය පවරා දිය යුතුය” මෙය සිදු කරන්නේ කෙසේ ද?
03. “සිංහල සංස්කෘතිය” සහ “සිංහල බොඳේ සංස්කෘතිය” යන මාත්‍රකාව යටතේ ලමා පූවත්පතකට ලිපියක් සකස් කරන්න.
04. ශ්‍රී ලංකාවේ වෙශෙන විවිධ ජන කොටස හා ඔවුන්ගේ ආගම් ලැයිස්තු ගත කරන්න.
05. “හින්දු විශ්වාසයන්ට අනුව කෝවිලක් නැති ගමක ජ්වත් වීම න්‍යුජ්‍යුජ්‍ය ය” මෙයින් කියවෙන්නේ කුමක් ද? පැහැදිලි කරන්න.
06. කෙටි පිළිතුරු ලියන්න.
 - I. මූස්ලිම්වරුන්ගේ ප්‍රධාන ආගම කුමක් ද?
 - II. ඔවුන්ගේ ආගමේ ප්‍රධාන ඉගැන්වීම් මොනවා ද?
 - III. ශ්‍රී ලංකාවට ක්‍රිස්තියානි ආගමේ සම්පාදීතිය සිදුවන්නේ කෙසේ ද?
 - IV. පන්සලේ පියතුමා ලෙස විරුද්වලි ලද කතොලික ප්‍රජකවරයා කවුරුන් ද?
07. I. ක්‍රිස්තියානි ආගම ලංකාව පූරා ව්‍යාපේත වූ ආකාරය විස්තර කරන්න.
- II. දස පනතින් උගෙන්වන්නේ මොනවා ද?